

ДІЛО

<p>Виходить щодня рано крім понеділків.</p> <p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.</p> <p>Кonto почт. швабн. 26.726.</p> <p>Адреса тел. „Діло—Львів“</p> <p>Число телефону 261.</p> <p>Рукописи редакція не зберігає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині:</p> <p>місячно 270 К. чвертьрічно 8— піврічно 16— піврічно 12—</p> <p>у Львові (без доставки):</p> <p>місячно 240 К. чвертьрічно 7— піврічно 14— піврічно 28—</p> <p>За зміну адреси платити ся 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень:</p> <p>Строчка петитова, двохрядкова 40, в накладанні 60, з оплатою 80 с. в редакційній часті 1 К. Повіломлена про винаги і заручини 150. Некоректна строчка 1 К.</p> <p>Стадооголошення за окремою умовою.</p> <p>Одн. примірник коштує у Львові 10 с. на провінції 12 с.</p>
---	---	--

Видає: Видавничка Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 12. мая 1917.

Вісті з закордонної України, поміщені в останніх числах нашого дневника, дають матеріал, на якого основі можемо доповнити той образ подій, який подали ми минулого тижня (в чч. з 4. і 6. с. м.) на основі подій, що наспіли були до того часу.

І так перше всего ці нові вісті дають нам ключ до зрозуміння вістей віденських і берлінських газет про розрив Українців в російським тимчасовим правительством і проголошене незалежності України. Ми вже в ч. з 4. с. м. висловили, з чого почали ся ті вісті. А саме з того, що перед загально українським національним з'їздом у Києві пішла була чутка, немовто з'їзд хоче себе проголосити українською конституантою і оголосити автономію України не ждучи російської конституанти. Щоби прояснити ті чутки, відбула ся спільна нарада делегатів київських організацій, на якій делегати Української Центральної Ради вияснили своє становище. Хід сих нарад, на яких в дискусію падали иноді різкі слова (так прим. проф. Грушевський на самім вступі наради поставив справедливо основне питанє, чи Українці мають діло з прихильниками автономії України чи її противниками; далі вияснювано справу кінченя безвідповідальній погрози розігнання української конституанти багнетами), дав перший привід до згаданих звісток німецьких дневників.

Дальшим приводом послужила очевидно одна з резолюцій загально українського з'їзду, подана нами вчера. Говорить ся в ній, що хоч з'їзд признає право санкції нового ладу в Росії, отже також право санкції автономії України і федеративного ладу російської республіки російській конституанті, — однаке сторонники нового ладу на Україні, не ждучи пасивно аж до скликаня російської конституанти, повинні безпроволочно творити основи того нового ладу; говорить ся в ній далі, що з'їзд, ідучи на зустріч бажанням російського тимчасового правительства в справі організації громадських сил, вважає невідложною потребою організацію краєвої Ради, до чого повинна дати ініціативу Українська Центральна Рада.

З сеї резолюції виходить, що з'їзд поручив Українській Центральній Раді виступити з ініціативою утвореня Краєвої Ради України, організації, яка об'єднувала би в собі все населенє України і тим самим мала би авторитет найвищої громадської власти на Україні. Утворенє такої організації було би збудованем найважливішої основи нового ладу на Україні.

Отже резолюція, про будову нового ладу на Україні перед скликанєм російської конституанти, дала очевидно дальший привід до комбінацій на тему проголошеня незалежності України проти волі російського тимчасового правительства.

Та в дійсности в вістей, які приходять з закордонної України, не можна вносити про якийсь розрив між Україною і російським тимчасовим правительством. Що Українська Центральна Рада старати-меть ся виконати ухвалу з'їзду про безпроволочну будову основ нового ладу на Україні, се певне. Одним з проявів такого будованя є реорганізація ради м. Києва на основі признаня в ній заступництва всім народностям України, в тім Українцям, як головній народности краю, 85 місць на 100. Та що українська діяльність розвиваєть не в судечер російському тимчасовому правительству, свідать про се звістка про назначенє дотеперішого київського вісегубернатора, українсько го діла і письменника Дмитра Дорошенка, генерал губернатором знятих областей Галичини і Буковини.

Се звістка крім загально українського має для нас, галицьких Українців, своє особливе значенє. Адже Дорошенко має управляти землем, яка до війни творила з нами одну цілість, живе — під тим самим режимом — однаковим з нами житєм.

Словом, дальший розвиток подій на Україні показує, що вона йде наперед на шляху здійсненя того клича, який виставила як основу свого відношеня до Росії: вільна Україна в вільній спілці народів Росії.

Нинішня „Gazeta Wlasczotna“ присвятила українській справі за кордоном дозгу передовицю і цілий ряд вістей — в тоні, який зраджує сильне аденервованє в польських таборі з приводу подій на закордонній Україні.

Мж иншим старать ся вона представити неправдивою звістку про назначенє Дмитра Дорошенка генерал губернатором Галичини і Буковини, покликуючи ся в сій цілі на давнішу поголоску про намір покликати на се місце кн. Долгорукова. Знаємо, що Українець на становищі управителя Галичини і Буковини не є для Поляків приємною появою, — але наша звістка не схоплена з воздуха, тільки подана з покликанєм на жерело, де знаходить ся в такій категоричній формі, що подаване її в сумнів польською газетою мусить бути для тої газети дуже мязою потіхою.

Далі повторяє „Gaz. Wlascz.“ вже не перший раз сплетню, що десь колись міністер судівництва Керенський мав сказати, що розженє української конституанти багнетами. Сеї фразы очевидно Керенський ніде нікоги не сказав.

тільки вийшла вона як невідповідальна погроза з кругів київського гарнізону, — погроза, якої на згаданій нараді в Києві всі відпекали ся. „Gaz. Wlascz.“ містить про ту нараду докладне звідомленє, — але що їй шкодить далі якусь безвідповідальну погрозу приписувати міністру Керенському?! Так повстають „факти“, якими польська преса оперує в українській справі.

З великою присмицтво розподить „Gaz. Wlascz.“ вже не перший раз свою денунціацию, що Україна не хоче відривати ся від Росії, денунціуючи при тім і нас, що ми се закриваємо перед осередними державами. Як ми се „закриваємо“, видно з тих вістей, які ми містимо в кождім числі. З тих вістей також видно, що ми мали рачку, говорючи з початком війни, що російська Україна з протизенствя до царизму біжає побіди осередним державам. Стверджують се всі вісті з України.

Прибічна Рада Краєвої Централі для господарської відбудови Галичини.

Заява українських членів Ради про виступленє в Раді.

В днях 9—11. мая с. р. відбували ся в Кракові секційні засіданя і пленум прибічної ради Централі.

Першого дня відбувало ся засіданє І. будівельної секції при участі членів також прочих секцій. Предметом нарад було усталенє засад і способу переведеня відбудови. По представленю дотеперішого способу поступованя при відбудові президентом Гродзівським, шефом секції гофрата Інгардена, зложили звіти делегати секцій в обзідок експозитур, а то д-р Махух з сянської, ректор Обмінський з перемиської, кс. Сяра з мелецької експозитур. Потім слідувала довга дискусія, якої вислідом було сконстатованє, що на будучє відбудову належить вести 1) через уділюванє пошкодованим субвенцій з готіащ і матеріялах, а вони мають самі відбудувати ся під наглядом і контролею експозитур, 2) в случаях, коли самі пошкодовані не можуть відбудувати ся, має їх відбудувати експозитур, 3) коли оба способи є не до переведеня, будову має ся владати підприємцеві, але під строною і більшою як телер контролею.

Другого дня радили поодинокі секції окремо і перевели бюджетову дискусію.

Бюджет першої (будівельної) секції за час від 1. липня 1917 р. до 30. червня 1918 р. вносить після предложеня 101,050,000 К. На внесок д-ра Махуха підвищено його на квоту 134,850,000 К з огляду на обставину, що бюджет І секції в порівнаню з прочими секціями є за низький, хоч перша і головна задача Централі є відбудувати Галичину. Поодинокі позиції сього бюджету виглядають ось як: 1) субвенції на відбудову сіл і зворот коштів від будови переведених самими пошкодованими 80,000,000 К (підвищено о 16 міль. кор.); 2) субвенції на відбудову міст і місточок 30,000,000 К (підвищено о 5 міль. кор.); 3) субвенції на відбудову більшої посылости 2,000,000 К (зідвиснено о 300,000 К); 4) субвенція на церкви і ерекціональні будинки 5,000,000 К; 5) субвен-

ція на громадські школи 5,000,000 К (підвищено о 2 міль. кор.) 6) субвенція на громадські будинки і товариств 1,000,000 (підвишка 5 000 000 К); 7) субвенція на літвишка і лічничі місцевости 300,000 К; 8) за заплату чинищів для бездомних 1,000,000 К (нова вставлена позиція).

На другу (рільничу) секцію призначено разом 45 000 000 К (підвишка 3 міль. кор.). З огляду, що бюджет був зовсім неумотивований і лише представив значайну коннотатку видатків та що мимо без порівнаня висших шкід, які потерпіла східна Галичина, а з окрема українське рільничє населенє чим західна часть і дідичі. Бюджет призначував висші квоти на західну часть краю і дідичів, українські члени бюджету піддали його острій критичі і жадали значного підвищеня кредитів на відбудову дрібного рільничства та участі у відбудові українських рільничих організацій. Домоганя їх стрінули ся в більшій часті з негативним становищем шеф секції і більшости членів, наслідком сього переїшов цілий бюджет більшою голосіа.

Представляє ся він ось як: Ні меліораций призначено 3 000 000 К, штучні погної 1,000 000 К, плуги моторові, парові, ріжні машини і знарядя рільничі разом 10 000,000 К, з того прийдє 6,000,000 К. На дальше підвищенє той квоти і розділ машина „Сільським Господарем“ більшість не згодила ся. Квоту 2 000,000 К, яка була призначена на чинненє зрубів обнижено на 1,000,000 К і призначено на премії культивована ліса. На худобу, дріб і ячолы призначено в ріжних позиціях 19 000,000 К.

В дискусії шеф секції відчитав проекти, предложені краєвським і львівським Товариством господарським, не подіючи від себе ніякого плану відновленя стану худоби. По основній дискусії, в якій брали участь всі українські члени, о. Т. Войнаровський навія деталічні статистичні дані, як до тепер Товариство госпо-

дарське львівське трактувало годівлю селянської худоби, подав статистичні дані убутку худоби східної і західної Галичини та поставив вие сенс, щоби Центральна постарала ся о закупку худоби, а головню молодичню та щоби третю частъ з того приділено „Сільському Господарству“ до розділу поміж українських селян. Польські члени Прибічної Ради заявили проти сего внесення. Дальшія пошізні а браку часу не передискутовано і бюджет прийнято проти українських голосів більшою частю одного голосу. Є між ними квота 2,000,000 К. на рілничі спілки торгівельні, 1,500,000 К. на м'ягавини рілничі, 1,000,000 К. на горальні, а на молочарні лиш 300,000 К.

Бюджет третій (промислової) секції обчислено на 54,000,000 К. Має він характер подвійний, як бюджет другої секції. На майже не існуючий у нас великий промисл призначено більш квоти, чим на від давня розвинений, а війною незвичайно знищений ремісничий стан. Українські члени станули тут знов на становищі, що належить передовітм відбудувати те, що було знищене тим більше, що великий промисл не дасть ся так легко сотворити і ледви чи удержити ся з конкуренці з висше розвиненим західним промислом, тож жадали змін в бюджеті в тім напрямі. За тим заявили представники дрібного промислу Поляки і квоту сю підвищено з 10,000,000 К. на 20,000,000 К. Так само подвоєно квоту 150,000 К. призначену на вихованє ремісничої молодіжї. Рівнож піднесено квоту на доставу матеріялів для столярського, металевого і шевського промислу з 14,000,000 К. на 22,000,000 К., а квоту 2,000,000 К. на субвенції для урегульованя довгів дрібних ремісників і купців на 6,000,000 К.

З уваги, що той бюджет був не умотиваний, а члени Прибічної Ради зокрема Українці, котрі в управі секції не мають ніякого заступництва, не могли бути достаточо про діяльність секції поінформовані, заявили вони проти бюджету. Викликало се велике невдоволенє у деяких членів Ради, дивним дивом також і у д-ра Діаманда, хоч він сам поставив внесенє, щоби в найбільшій часті управа III секції на основі матеріялів, яких має доставити статистичне бюро, і есентуальних інформацій заводок корпорацій приступила як найскорше до ревізії цілого бюджету.

Дня 11. відбудо ся р'єсшє Централі, на котрім по рефераті гофрата Інгардена, який предложив бюджет I. (будівельної) секції,

заврав голос о. Т. Войнаровський

І іменем українських членів Прибічної Ради загав:

Вчора при дускусї на II-й секції старали ся ми при поодиноких позиціях забезпечити бодай мінімально інтереси українського населеня, та стрінули ся ми з рішучою і неумолимою опозицію шефа секції проф. Новака і членів другої народности, тож по дотеперішнім досвіді в переводженю відбудови краю уважаємо ся за спонуканих аложити слїдуючу заяву:

Заява українських членів прибічної Ради Красвої Централі для господарської відбудови Галичини.

Представники українських економічних організацій прийняли своє іменованє членами Прибічної Ради Красвої Централі для господарської відбудови Галичини на підставі виразних приречень о. к. центрального правительства, як також попередного о. к. галицького намісника бар. Діллера, що при організації Централі для господарської відбудови Галичини будуть відповідно узгляднені факхові сили української народности, як також, що сама відбудова буде переведена справедливо і, рівномірно на підставі дійсного відношеня заповідних шкід на східній і західній області краю, та з доушенням до діяльної участі українських економічних організацій.

Отсі самоврозумілі і конечні условини спідланя українських чинників в акції відбудови краю не були додержані ані зі сторони о. к. центрального правительства, ані зі сторони бувшого о. к. галицького намісника бар. Діллера, бо не можемо вдоволити ся покиданєм кількох осіб української народности на місця урядничі, але мусимо домагати ся рівнорядности в цілм проведі, ані не можемо одобрити і прийняти одвічальности за дотеперішню діяльність Централі для господарської відбудови краю, що була ведена без нас і майже виключно зі становища економічних інтересів більшої посїлости та розвиненя промислу в західній (польській) часті краю з занедбанєм найтяжше навіщеної східної (української) часті краю, що все незвичайно загрожую економічне жите і будучність українського народу в Галичині.

А коли наші представлення звернені до особи теперішнього намісника екс. гр. Гуйна в марті і цвітні сего року не принесли пожаданого успіху, ані в напрямі покликаня наших осіб до

проводу в секції господарської відбудови Галичини, ані рівномірного доушення наших економічних організацій до дійсної співучасті в акції відбудови краю, та коли предложений бюджетовий прелімінар без нашої співучасті в управі не дає нам запоруки справедливого ужитя державних фондів на економічне піднесенє українського народа, що найбільші понїс жертви в обороні сеї держави, тому отсим заявляємо, що доки сі несправедливі і загрожуючі економічне естванє українського народу в Галичині відносини не будуть змінені, зглядно усунені, не можемо як члени Прибічної Ради Централі для господарської відбудови краю прийняти одвічальности ані перед державою, ані перед своєю сосією за дальше орудуванє державними фондами для господарської відбудови Галичини і тому аж до того часу усуваємо ся від участі в нарадах Прибічної Ради Централі для господарської відбудови Галичини.

На доказ нашого протесту складаємо отсю заяву до протоколу нинішних нарад.

Краків, дня 11. мая 1917.

О. Т. Войнаровський, Д. Коренець, д-р І. Макух, д-р Т. Кормош, В. Струх, М. Стефаніський, І. Квєлюк, о. С. Онїшкевич, д-р І. Кульчицький.

По відчитаню заяви забрав слово през. Гродайський і сказав:

Я мусїв висказати іменем правительства у усіх ширій жалє, якби Україні не хотїли брати дальшої участі в нарадах Прибічної Ради. II організація не є скінчена, тож і для них знайдеть ся в нїй місце. Серед праці дотеперішньої наступало шораз більше зближенє і я надїяв ся, що робота спільна шораз краще піде, тож просив-би її не покидати.

Розумїть ся промова не могла змінити рішеня українських членів Прибічної Ради і вони покинули салю нарад.

Родзянко хоче війни до рішучої побіди.

Ил. Львів про революцію.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.) На торжественнім засіданю Думи голова Думи Родзянко заявив: Війну, яку нам накинено, а за яку ми не є відвічальні, треба вести аж до успішного покінченя так, щоби край був незменшений а честь російських горожан вратована. Незчислимі жертви війни вимагають того, щоби мир відподав величі наших зусиль і забезпечив тріумф справедливости і свободи. Тим ідеалам протиставить Німеччина своє володінє над світом і поневоленє народів. Боротьба за так суперечні кичі може покінчити ся тільки рішучою побідою одного з противників. Тільки повна невдача германського мілітаризму запевнить світу щастє, тому російський нарід мусить понести всякі жертви, щоби в порозуміню з союзниками довести війну до повної побіди. Росія не може зрадити своїх союзників і остане їм вірною. (Довготривалі оплески).

Президент міністрів Львов заявив: Розвиток великої революції ще не покінчений та кожний день скріпляє наше довірє у творчі сили нашого народу і велику його будучність.

ПЕТРОГРАД (П. А.) На надзвичайнім святковім засіданю Думи виголосив промову п. Родічев і сказав м. и.: Союз свободних народів звертає ся проти гнету імперіалізму і мілітаризму, тому мусимо бути вірні спому союзови. Нам кажуть: сподївайте ся мира від демократії. Ніхто більше не бажає мира від мене, але поки неприятели стоїть ногою на нашій вітчині, є обовязком демократії, є обовязком кожного, що бажає мира, бороти ся з неприязнєм і вигнати його з нашої землі. Треба кочє побіди, щоби привернути внутрішній, суспільний мир. Чим повнїша буде наша побіда над ворогом, тим більш і глїбшї будуть здобутки демократії, селянської і робітничої верстви, бо коли німецький мілітаризм не впаде, ціла праця будучих поколінь піде на зброєня. Нехай знають наші приятели, союзники і наші вороги, що Росія здобула свободу, щоби знищити деспотизм, вигнати ворога з наших областей і з областей наших союзників.

Комітет ради робітників і жовнірів і коаліційний кабінет.

ПЕТРОГРАД (П. А.) Виконуючий комітет ради робітників і жовнірів заявив ся 23 голосами проти 22 проти участі в коаліційнім кабінеті. 8 членів здержало ся від голосованя. Справу піддасть ся ще ревізії загальних зборів, супроти чого є ще можлива зміна рішеня.

Російська адміністрація в ванятих областях.

АМСТЕРДАМ (Тяб.) До „Algemeen Handelsblad“ доносять з Петрограда, що правительство рішило знести уряд війскового губернатора в занятих областях Галичини і завести в Галичині і на Буковині цивільну адміністрацію по думі гаскої конференції.

Російська революція і Ромуїя.

АМСТЕРДАМ (Тяб.) До дневника „Times“ доносять з Ungheni д. б. с. м.: Революційний рух в Росії не остав без впливу на Ромуїю. Доси був там тільки слабій соціалістичний рух. Нині зібрано ся 20 послів, щоби оснувати нову робітничу партію. Головними точками програми є розділ землі між селян і рілних робітників, виборче право жінок, горожанські права для Жидів, які взяли участь у війні 1913 р. і в теперішній війні та дальше веденє війни аж до зломаня німецького мілітаризму. Нова партія порозумїла ся вже з представниками російських соціалістів і задумує працювати спільно з ними.

Конференція міністрів скандинавських держав.

СТОКГОЛЬМ (Тяб.) Шведське Телеграфічне Бюро оголошує слїдуючу урядову заяву: Підчас конференції міністрів шведських, данських і норвєських стверджено згідну волю тих трьох держав вести далі політику безсторонної неутральности. Як передтим так і тепер правительства відкидають думку дати ініціативу посередництва між всюючими сторонами чи в імені власнім чи також в порозуміню з іншими неутральними державами. Конференція висказала думку, що треба поважно ділати разом з іншими неутральними державами в цілі береженя спільних інтересів в хвилі закінченя війни. Призано пожаданім, щоби відбула ся нова конференція в цілі розслїженя, чи і які треба поробити вже тепер зарядженя в цілі приготованя боротьби з пливаючими мінами також по війні. Вікнід всі висказали бажанє, щоби три скандинавські держави як догдє так і далі вели спільну діяльність.

Франція жадає відшкодованя.

БЕРН (Тяб.) У французькій парламенті заявив п. Dumetiel в своїм звіті про закон в справі податку від догодів таке: Треба перекинути на Німеччину частє тгарів, спричинених війною, яку вона викликала. Що правда, треба знати, в яких розмірах можуть осередити держави заплатити в готівці відшкодованє Є конечною річю одержати відшкодованє в виді копалень вугля і такі запевненя, як фінансову контролю над ілами і зелїзницями, копальнями і іншими національними доменами неприятели та мати в руці застав, який забезпечував би сплату річних рат. Крім сього треба приневолити Німеччину до зверненя всіх забраних з окупованих областей машин, зварядів і товарів та до виданя союзникам торговельних кораблів в заміну за затоплені кораблі.

Комунікат німецької адміралії.

БЕРЛІН (Вольф.) Шеф штабу маринарки подає до відома: 1. Наші прибережні батерії взяли під успішний огонь російські моторові судна, які заявили ся при західнім вході до російского проливу. Завважано, що одно судно затонуло, друге тяжко ушкодженє. 2. Кілька неприятельських моніторів острілювало підчас мряки з великої віддалі Zeebrügge, а коли наші батерії почали стрїляти, піддали ся. Матеріяльна шкода незначна, втрат у людях не було. Скинено два ворожі літаки. 3. Нові успіхи підводних суден: На Атлантійськім Океані і в англійськім каналі затоплено 25 кораблів загальною містотю 29.000 тон в'їно.

Найбільшому Громадянину України!

Складки на портрет ІВАНА ФРАНКА треба посилати на книжочку шадн. Красового Союзу Кредитового у Львові ч. 4.000.

Земельний Банк Гіпотечний

у ЛЬВОВІ (вул. Підвале ч. 7.)

приймає зголошення і вплати на

305 2-2

VI. АВСТРІЙСЬКУ ВОЄННУ ПОЗИЧКУ

по курсі 92-50 за 40-літню ренту та по курсі 94— за 10 літні бони. — Від тих курсів приймає Банк надзвичайну бонифікату у висоті 1/2% т. є. 50 сот. від кожних 100 К. При вплатах треба дочислити 5/16% від 1. мая 1917.

Перед революцією і тепер.

Настрій воюючих Українців супроти воюючих держав

Відень, дня 9. мая 1917.

(Ф. К.) Відомий український діяч, письменник Сергій Ефремів, тепер комісар для справ друку в Києві, в розмові з кореспондентом московського „Утра Россіи“ (ч. 3 14; н. ст. цвітня) сказав:

В останні роки українське громадянсько-політичне життя зосереджувалося в Товаристві українських поступовців (автономісти федералісти), яке складається з автономних громад, розкинутих по Україні. Течія української політичної думки, яку представляє собою ця організація, видвігає три основні точки програми: автономія України, федеративний лад в Росії і парламен гаризм. На тих трьох точках об'єднують ся всі активні елементи без розниці партій.

Ті самі домагання виявляємо ми і тепер і під тими кличками підемо на уставодавчі збори. Сперед Українців течія, лівіша в націоналістичній думці, яка домагається створення незалежної України; але і представники цієї течії годяться з нами що-до того, що найближчою задачею є автономна Україна при федеративному ладі Росії, яка думає ся як федеративна демократична республіка. Україна при такому ладі повинна бути автономною країною з повною внутрішньою самоуправою, з повною свободою культурної роботи: національна школа, суд, національна форма міської і земської самоуправи і т. д.

Загалом перемовот викликав різку перемену в наших настроях. З початку війни всі українські елементи були в опозиції до ура-патріотизму, який панував серед української суспільності, і закликувала до активної боротьби за внутрішній перемир'я в Росії, думаючи, що без того ніякі визвольні кличі не мають змислу і війна буде безспішно. Тепер, коли те, чого ми добивали ся, здійснило ся, утворив ся повний контакт Українців з російською суспільною думкою; ми уважаємо, що невдача Росії при теперішніх умовах принесла б ненаправну шкоду справі волі народів Росії.

Становище Бразилії.

„Berliner Tageblatt“ доносить з Берна:

З Ріо де Жанейро звідано, що в палаті посідів буде поставлене внесення, щоби Бразилія заявила свою солідарність зі Злученими Державами. Коли Німеччина таке рішення буде уважати неприйнятним кроком, то палата порішить виповідженє війни.

Важні наради міністрів скандинавських держав в Стокгольмі.

До „Berliner Tageblatt“ пишуть з Стокгольму: Дня 10 мая с. р. прибули сюди данські і норвезькі міністри, а саме оба президенти міністрів і міністри заграничних справ. „Politiken“ пише з приводу наради, які мають відбутися в Стокгольмі ось-що: „Ніяка з попередних конференцій не відбувала ся під таку трізню пору для нейтральних, як отся, держав, які не залучані ще у війну, борються ся однаково за своє існування. Загрожені і давлені обома групами воюючих держав, скандинавські держави остують в що-раз то прикріпшім положенню і мусять з журбою дивити ся в будучність.“

ПІДПИСУЙТЕ

VI ВОЄННУ ПОЗИЧКУ

через убезпеченє в ц. н. Австрійським військовим фонді для еділ і сиріт. Дружя і поученя розсилає Красаво Бюро у Львові (будинки ц. н. Намісництва. 315 1-7)

НОВИНКИ.

Львів, 12 мая 917.

— В справі безпробоволочної державної помочи магістрат м Львова оголошує: Ц. к. правительство признало для міста Львова поважнийший кредит, який має бути ужитий на достарчанє предметів пожити по низших цінах тим кругам населеня, які з причини воєнних подій, дійсно потребують помочи. Переведене тої акції поручила управа громади в годованій часті випробованому на тім полі в часі інвазіи грожанському чинникови. В тій цілі прийнято довершений при завденню ельберфельдської системи добродійно-ти поділ міста на 8 округів. В кождім з тих округів уряду: скрема окружна Комісія, в котрої склад входить що найменше 20 мужів довіря для акції „безпробоволочної державної помочи“, які не є ідентичні з мужами довіря для розділу карт спожитя. З нинішнім днем буде поміщений на входових дверях до кождого з дільничевих Комісарятів виказ наведених мужів довіря. Побіч назавша мужа довіря є подана його адреса і приділені йому вулиці. Мешканші дотичної дільниці і вулиці, що бажають користати з державної помочи, повинні зголошувати ся у мужів довіря особито з легітимациєю на побір муки в годинах, означених на брамі дому, в котрім мешкає муж довіря. Муж довіря, по ствердженню поданих обставин на місці, представляє відовідні внесеня окружній Комісії. На основі ухвал окружних Комісій будуть видані мужам довіря особам, яких зголошенє узгляднено, відповідні легітимациї і припадаюча скількість грошевих бонів, за які при доплаті решти готівкою можна буде набувати предмети пожити, а саме на разі: хліб, цукор, масло. Хліб і цукор можна набувати при ужитю бонів виключно в районних склепах, поданих на легітимациях на побір муки, і то лише в скількостях, критих картами спожити, які реночасно мають бути віддані. Масло можна набувати лише в ятках на ту ціль, призначених, що буде пізнійше оголошено. Незабаром увійдуть в житє міські воєнні кухні кількох типів, в яких буде подавати ся обіди в ціні по 2 корони (така кухня існує вже при пл. Домбровського ч. 3), по 1 К і по 60 с. Управа громади застерігає собі евентуальну незначну підвишку ціи. Знижки на обіди (в формі бонів) будуть звучати на 30, 30 і 20 сот. Знижки по 50 с. зможуть бути зреалізовані лише в кухнях, видаючих обіди за 2 або 1 корону. Вже тепер повинні особи, що зголошуют ся у мужів довіря, подати, в яких обідів (в якій ціні) наміряють користати. Рівночасно апелює управа громади до почувань всіх мешканців міста, аби лиш ті особи, які дійсно потребують помочи, звертали ся о ту поміч, бо на случай масового зголошуваня без дійсної потреби признаний кредит вичерпає ся скоро зі шкодою для тих осіб, які такої помочи дійсно потребують. До зреалізованя бонів на готівку є управнені виключно властители районних склепів і яток до продажі мяса за бони визначених. Всякі жалоби належить вносити на руки п. голови окружної комісії зглядно до подавчого протоколу Магістрату (письменно), або безпосередно до П. Департаменту Магістрату, якого поручено введено в житє описаної акції.

— З Наукового Товариства ім. Шевченка В неділю дня 6. сього місяця відбуло ся засіданє бібліографічної комісії, на котрім п. Іван Калинович з Борислава ареферував свою працю „Українська воєнна бібліографія“. Праця складає ся з двох частин: в одній нотує ся видана в українській мові з часу війни, а другій зібрані писаня про Україну і українську справу, які появили ся протягом війни в різних чужих мовах. Виконана незвичайно совісно й з великим накладом труду й енергії, праця п. Калиновича стрінудла загальне признанє комісії, котра одногласно ухвала прийняти працю по її остаточнім викінченню, яке можливе очевидно по війні, до друку й звернути ся до суспільности з просьбою підперти заходи п. Калиновича надсиланєм йому всяких українських друків (до найменшого листка або афіші включно) й годловів чужинців про нас (особливо витинки з газет іа означенням, заідки й з якого числа та дня). Усі такі матеріали треба посилати або на адресу комісії: Львів, вул. Чарнецького ч. 26, Наукове Товариство ім. Шевченка, для бібліографічної комісії або на адресу самого автора: Іван Калинович у Бориславі.

— Товариство українських наукових винад ім. П. Могилы. В неділю, 13. мая с. р. буде в малій салі Музичного Інституту ім. М. Лисенка виклад п. д. ра Володимира Кучера про „Підводні кораблі“. Початок точно о год. 4. по полудни.

— Страйк у висших наукових заведенях Варшави. З приводу арештованя і побитя німецькою поліцією кількох студентів варшавського університету почав ся 5. мая страйк молодіжних усьх висших шкіл у Варшаві, а саме студентів університету, політехніки, висших курсів наукових та висших курсів для урядників. До страйку приступили всі групи молодіжні і група жидівських націоналістичних студентів. У виданий відозві страйкуючі домагають ся випущеня на волю арештованих. Дня 6. мая студенти згаданих шкіл уладили маніфестаційний похід через місто. З приводу подій серед молодіжні уступив ректор університету д. р. Брудзінський і ректор політехніки. Сенат університету ухвалив, що професори тільки тоді остануть на своїх становищах, коли університет буде незалежним від окупаційних властей. Щоби поладити спір з німецькими властями переговорюють з ними член державної Ради Поморський і кн. Любомирський.

— Відзначенє Українця. Виміняний інвалід з російської неволі поручник 55. п. піх., п. Вегера Іван, відзначений срібним медалем І. клася.

— Згайненє від військової енушиби послів до парламенту. Як доповідь ся кореспонденційне Бюро, зарядив цсар, щоби всі члени обох палат Державної Ради, які повинять службу в війську, дістали відпустку з днем 15. мая с. р.

„КНИГИ“ се ріки, що зрошують землю, се жерело мудрости

(найдавніша лігочка)

- А. ФРАНС: Бога жаждуть крові 2-
- СОЛОДИМИР Б. Латачки, опов. 1-
- В. Г. ЗЕЛІНЕР: Сияя фальста, світова війна. Часть I. II. Переклад Д-р М. Лозанський 6-
- М. КОЦЮБИНСЬКИЙ: Листи до Володимира Гнатюка 1-30
- Д-р А. КРИСТЕНЗЕН: З філософії політики переклад Д-р М. Лозанський 1-60
- Б. бр. НОЛЬДЕ: Автономія України в історичного поглядю. В перекладі і з передм. М. Залізняка 40
- „RUSSICA“ освідки й статі 1-60
- М. ГІНО: Проблєма сучасної естетики з франц. мови переклад Д-р Шурат. 1-60
- ЛЕОНІД АНДРЕВВ: Семеро повішенох, переклад Д-р В. Сімович 1-
- НАШІ ХРИСТІЯНСЬКІ СУСПІЛЬНІ ЧИ 30

Прощу прислати не 17 К. 40 сот. в тільки 7 Корон (сім), а вишляло усі вичислені книжки.

Замовлені книжки за попереднім надісланєм грошей вислаємо того самого дня так на провінцію як і на Feldpost-а. — Порто 80 сот. — Feld. 1-30 (само полатно коштів 1 К.). — Поодинокі книжки можна замовляти з 50% опусту, тоді просямо на висилку звичайну долатити 20 с. на порученю 60 с.

ЗАМОВЛЯТИ: „Дешеве Видавництво“ Львів, ул. Бляхарська 18. II п.

ОПОВІСТКИ.

Неділя, 13. мая 1917.

Нині: греко-кат.: 4 Н. по Бел. — римо-кат.: 5 Н. по В.

Завтра: греко-кат.: Бремлі — римо-кат.: Всіх-фратра.

Позавтра: греко-кат.: Атаназій Бел. — римо-кат.: Софія.

— Концерт вієснової музики 44 п. п. під багатуою п. Янди дня 16. мая о годині 7 вечером в салі товариства ім. М. Лисенка вул. Шацькевича ч. 5 уладжує український жіночий комітет помочи для ранених. По концерті товариські забави, буфет у власнім заряді. Вступ 1 К 99 с. за запрошенєм. Хто не одержить запрошеня, звольте ласкаво зголосити ся в комітеті вул. Руська ч. 3 від год. 5—6 попол. — Софія О. Лесницька, голова; Марія Олексинівна, секретарка. 3 3 2-4

Повідаємо, що Надвірна Рада „Товариства взаємного кредиту Свіча“ в Болехові рішила на своїм засіданню дня 2 мая 1917 р. „Снизити відсотки від вкладок до обротоу 4/100, почавши від 1 січня 1917 р. Болехів, дня 3 мая 1917 р. — о. Теофіл Горникевич, голова. Стефан Дринич, секретар. 314

ЖІВНОСТЕНСКА БАНКА ФІЛІЯ У ЛЬВОВІ

ВУЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА 8.

ПРИЙМАЄ ЗГОЛОШЕННЯ НА

6. АВСТРІЙСЬКУ ВОЄННУ ПОЗИЧКУ

ПІД ДУЖЕ КОРИСНИМИ УСЛІВ'ЯМИ.

ПРОСПЕКТИ ВИСИЛАЄ НА ЖАДАНО БЕЗПЛАТНО.

360 2-5

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 12. мая 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ І НА БАЛКАНІ.

Не було зміни.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

На фронті Сочі від Гольмайн в низ Італії нині рано через кілька годин удержували дуже сильний огонь з гармат вських родів. Впрочім нема нічого до оголошення.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гавер

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 12 мая 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ баварського на ступинки престода ки. Рупрехта: Після як найсильнішого артилерійського приготування Англіїці вчора вечером по обох сторонах шляхів Арра Лак, Арра Дусі і Арра Каа брє рушили до приступу місцями в густих махах. Переважно відперто їх нашим заприм огнем. Денебудь повелось їм вдерти ся до наших ліній, наш протинаступ відпер їх назад, завдаючи їм значні втрати. На двірці в Роест боротьба ще ведеть ся. Нині рано між Acheville і Quesant по як найбільшим огни в кількох місцях виявляли ся нові бої.

Група військ німецького наступника престода: Гарматна боротьба над Еною і в Шампанії ведеть ся далі зі зміною силою. Під Септу виверли ми Французів на гори Boule в завязатім рукозвзнім бою і уліпшену таким способом нашу лінію вдержали ми проти наступу неприятеля. При тім остали в наших руках полонені з днівні, свіжо введеної в бій Наступи на гори 91 і 108 на схід від Berry au Bas відперто в завязатім бою зблизья. Вчора скинено 15 неприятельських самолетів.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Мала босва діяльність.

Македонський фронт. В луку Черни, коло Градосниці і на південь від Гума нові наступи неприятеля, які відперто, при чім неприятель не мав ніякого успіху. На горах під Доброподем (на схід від Черни) менші бої ще не вакіннені.

Пчарший квартирмайстер ген. Людендеро.

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Діє у Устиннович Іван, учитель в Косова? Прому ласково подати на слідуочу адресу: Йосиф Устиннович, Львів, Краснічок ч. 3. III. пол. 206 2-4

Оголошення.

- ПОЧЕНЕ НІГ -

устває пенно спеціальний папер „Смаве“, пакег за 1.20 К. На провіанно висилаю тімем за попереднім відсланням належності 1.40 с. на порто. — Одинокє заступство S. FEDER, — Львів, Синюстуська ч. 7. 279 9 60

НАЙКРАШІ
ОПОВІДАНЯ

СЬМІХОВИННИ
ТА СЬПІВМОВКИ

Десять книжочок за К. 4.16.

1. Оповідання і сьміховинки Олександра Стороженька ціна 44 с.
2. Нові чеси, оповідання О. Микошич 44
3. Каресток, М. Вовчак 44
4. Оповідання Федьковича: 1) Три як рідні брати, 2) Овиршак 44
5. Притявни і байки Ст. Рудавського 44
6. Сьпівомовки 44
7. Оповідання М. Вовчка: 1) Козачки, 2) Чумак, 3) Сьскруха 44
8. 1) Сестра, 2) Сон 44
9. Перекотиполе, оповідання Катки Осмоновича 44
10. П. Куліш: Ориса, Давне горе, Стегноза могила 20

Замовлення і рвночасно гроші вислати до:

Канцелярії „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10

На порто книжачне треба подати при замовленню всіх V 1-7 книжочок 20 сот., а на порученє 65 сот

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМІШЛІ

вулиця Мосцишини ч. 2.

Принймає і виключє шадничі вклади переважно вигодних урядових. Вклады опроцентує по 4%, починаючи вже від слідуочого дня по дня зліпшення аж до послідного дня перед днем відобрання.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна вклати особисто в касі товариства, почтовьяк переказьями, грошоваями листями, чеками почтової Шадниці, які Дирекція Шадниці на жаданє безплатно доставляє, і в філіях банку австро-угорського банку „Руської Шадниці“

Удільє позичок: а) гіпотечних шадничих рчизьях амортизаційними ратами на протин 2-у 10-45 місяц набору позичочого; б) на згодівари ефектніє, і на скупит векселіє. Сприва позичок зліпшення годуватьсь можливо згодю.

Посередничать у виднуванню позичок з Гал Воєниї Заведенню кредитовія в Кракові.

Всякя інформація і друкіє удільє заведєств „Руської Шадниці“ ул. Коспешива, Народній Шадничій, можна безкорисно в годинах урядових від 9-1 год. кромі неділіє і українських свята.

Підля § 14. уства „Руської Шадниці“ авторизованю черєз п. к. міністерство внутршних справ викладає в товаристві „Руської Шадниці“ в Перемішлї надільєть ся до згодівари пушларних, фондшних і т. п. капиталіє, мак отже „Руській Шадниці“ публічарну обєднєту III, 37 7

Бандажі на пролукини або брук пупця живота, пахвини і т. д. — Цінічки даром. — М. Л. Полячен, Самбір 25. 38 2-10

В понеділок, дня 28 мая 1917 р. відбудуть ся в двізнїці коло церкви в Болехові о 11. годині перед полуднем

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Товариства Взаїмного Кредиту „СЬВІЧА“ в Болехові,

- з слідуочим порядком дневним:
- 1) Отворенє зборів.
 - 2) Відчитанє протоколу з попередних загальних зборів.
 - 3) Білянс і звіт діловодства за рр. 1914, 1915 і 1916.
 - 4) Вибір всіх членів Ради надзірної.
 - 5) Затвердженє всіх членів Дирекції.
 - 6) Вибір шконтрууючої комісії.
 - 7) Внесєня членів.

В разі неприсутности вимаганого статуюм числа членів, відбудуть ся того самого дня і в тім самім льоках о 12 годині в полудне другі загальні збори без огляду на число приступних членів

Болехів, дня 10 мая 1917 р.
о. Теофіл Горникевич голова. Стэфан Дзганнич секретар.
313 II, 1-1.

ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

Спілка акційна у Львові
Підвале ч. 7.

— Монто почтової шадниці ч. 116,384. —
Жирова монто в Австро-угорській Банк.

Сплатяє ошадности аванс за всі гроші на процент, щобі монда монче могла служити народньому господарству, та ван приносати зиск, а не маркувала ся.

Акційний капитал . . . К 1,300,000
Резерви Банку . . . К 200,000
Приймає вклади на біжучий рчизунок від К 10— на 4 проц.
Удільє гіпотечніє і векселєві зліпшення.
Виплачує купони від заставних листів.
Вимінов по користнім курсі російські рубліє і німецькі маркє.
Певність льокації запоручують акційний капитал Банку і резерви.
На жаданє висилає посвідка зложеня (чеки) Почтової Шадниці. 728 24-7

ПРАСЬКИЙ БАНН ФІЛІЯ У ЛЬВОВІ

ВУЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 2.

ПРИЙМАЄ ЗГОЛОШЕННЯ НА

VI. АВСТРІЙСЬКУ ВОЄННУ ПОЗИЧКУ

ПІД ДУЖЕ КОРИСНИМИ УСЛІВ'ЯМИ — ПРОСПЕКТИ ВИСИЛАЄ НА ЖАДАНО СЕИЧАС БЕЗПЛАТНО.

304 1-4

Відповідає на редакцію Д-р ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО.